

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

A. R.,
zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Strouhalem,
se sídlem třída Přátelství 1960, Písek,

proti

žalovanému

První náměstek policejního prezidenta,
se sídlem Policejní prezidium Policie ČR, Strojnická 27, Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2019, č. j. PPR-23721-50/ČJ-2014-990131,

takto:

- I. Výrok II. rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2019, č. j. PPR-23721-50/ČJ-2014-990131, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 157,80 Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č. j. PPR-23721-50/ČJ-2019-990131 ze dne 30. dubna 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“) bylo výrokem č. I zrušeno rozhodnutí ředitele Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby ve věcech služebního poměru č. 774/2014 ze dne 25. června 2014 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle § 125 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, (dále jen „zákon o služebním poměru“), ve znění účinném od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2017, a s odkazem na ustanovení § 54 odst. 1 zákona o služebním poměru, ve znění účinném od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2017, zamítnuta žádost o doplatek služebního příjmu za nařízenou službu přesčas v důležitém zájmu služby v rozsahu 150 hodin v období od 22. října 2010 do 22. října 2013, a kterým byla současně uplatněna námitka promlčení za nařízenou službu přesčas konanou v období od 1. ledna 2007 do 21. října 2010 z důvodu promlčení podle § 206 zákona o služebním poměru, protože lhůta pro uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru podle § 207 odst. 1 a odst. 2 zákona o služebním poměru činí 3 roky a marně uplynula dnem doručení žádosti.
2. Žalovaný ve výroku II. přiznal žalobci náhradu nákladů řízení podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru ve výši 11 075 Kč s tím, že tyto náklady sestávají z mimosmluvní odměny (5 úkonů po 1 000 Kč), celkem 5 000 Kč, mimosmluvní odměny ve výši jedné poloviny (1 úkon po 500 Kč), celkem 500 Kč, náhrady hotových výdajů (6 úkonů po 300 Kč) ve výši 1 800 Kč, náhrada jízdného 2 575 Kč, náhrada za promeškaný čas 1 200 Kč.
3. Žalobce podal proti výroku II. nyní projednávanou žalobu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně jej posoudil, rozhodnutí žalovaného je založeno na nesprávném právním názoru a žalovaný porušil procesní předpisy a tato porušení mají vliv na zákonnost rozhodnutí.
5. Jak v podané žalobě uvedl, žalobce byl přípisem Policie České republiky, Policejního prezidia České republiky č. j. PPR-23721-38/ČJ-2014-990131, ze dne 26. 3. 2019 vyzván k vyčíslení náhrady nákladů odvolacího řízení. Tento přípis byl žalobci doručen dne 2. 4. 2019 a žalobce náhradu nákladů řízení k žádosti služebního funkcionáře vyčísлил v rámci podání ze dne 8. 4. 2019. Žalobce v rámci tohoto přípisu dále zdůraznil, že náhrada nákladů řízení není vyčíslena úplně, neboť je zřejmé, že ve věci žalobce dojde ještě k dalším úkonům právní služby.

6. Žalobce v rámci svého vyjádření ze dne 8. 4. 2019 a vyjádření ze dne 16. 4. 2019 nárokoval náhradu nákladů odvolacího řízení dle ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tzv. režijní paušál dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhradu hotových výdajů ve formě cestovních výdajů dle ustanovení § 13 odst. 1, 5 advokátního tarifu a náhradu promeškaného času dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu. Odměna za některé úkony právní služby byla žalobci přiznána celé výši, za některé úkony právní služby ve výši poloviční a za některé úkony právní služby nebyla přiznána žalobci náhrada nákladů vůbec. Žalobci byl dále přiznán nesprávný počet tzv. režijních paušálů a nesprávná výše cestovních výdajů.
7. Žalobce byl přizván na jednání senátu poradní komise policejního prezidenta nařízeného na den 4. 11. 2014. Žalobce tohoto přizvání využil a účastnil se jej prostřednictvím svého právního zástupce. V následujících letech však bylo ze strany služebního funkcionáře zřejmě přistoupeno k úsporným opatřením a žalobce již nebyl na jednání senátu poradní komise přizván, aniž by tato skutečnost byla jakkoliv odůvodněna. Další jednání senátu poradní komise proběhlo bez účasti žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí.
8. Konkrétně bylo nesprávně rozhodnuto o těchto položkách vyčíslených nákladů řízení:

A)

9. **Podání ve věci samé ze dne 8. 4. 2019**, které bylo označeno jako: ŽÁDOST O DOPLACENÍ SLUŽEBNÉHO PŘÍJMU A NÁROKŮ ODVÍJEJÍCÍCH SE OD SLUŽEBNÍHO PŘÍJMU; ODVOLÁNÍ; vyjádření, za něž byla přiznána odměna ve výši jedné poloviny.
10. Podání bylo reakcí žalobce na přípis Policie České republiky, Policejního prezidia České republiky č. j. PPR-23721-38/ČJ-2014-990131, ze dne 26. 3. 2019, kterým byl žalobce vyzván k upřesnění petitu odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, ředitele Útvaru pro Ochranu ústavních činitelů ochranné služby č. 774/2014, ze dne 25. 6. 2014 a vyčíslení náhrady nákladů odvolacího řízení. Žalobce v rámci podání ze dne 8. 4. 2019 provedl upřesnění petitu odvolání, neboť v mezidobí došlo k novelizaci zákona o služebním poměru. Žalobce v rámci tohoto podání učinil alternativní návrh na rozhodnutí služebního funkcionáře o jeho odvolání, tedy ve věci samé S ohledem na tuto skutečnost má žalobce za to, že takovéto podání je nutno považovat za písemné podání ve věci samé dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, nikoliv za jednoduchou výzvu k plnění dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu.
11. V případě hodnocení úkonu právní služby je nutno hodnotit jeho obsah. I velmi stručná podání, kterými jsou například zpětvzetí žaloby, jsou standardně hodnocena jako podání ve věci samé.
12. Žalobce označil za nesprávnou úvahu žalovaného, že právní úkon dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu musí obsahovat základní skutkový a právní rozbor....“. Ze strany žalobce dochází k dezinterpretaci zápisu ze zasedání sekce pro advokátní tarif České advokátní komory. Dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu je úkonem právní služby „*písemné podání nebo návrh ve věci samé, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozбором předcházející návrhu ve věci samé*“. Podmínka, aby v rámci úkonu právní služby obsažen základní skutkový a právní rozbor se vztahuje výhradně na

tu situaci, kdy úkonem právní služby je výzva k plnění. V případě písemného podání nebo návrhu ve věci samé tato podmínka dána není, postačí, že jde o písemné podání nebo návrh ve věci samé.

B)

13. Odměna za **úkon právní služby ze dne 16. 4. 2019**, žalobci nebyla vůbec přiznána.
14. Tímto úkonem krom jiného žalobce opakovaně žádal o poskytnutí kopie vnitřních předpisů Policie České republiky upravující jednání senátu poradní komise. Úkon právní služby ze dne 16. 4. 2019 lze s ohledem na jeho povahu a charakter postupu služebního funkcionáře podřadit pod ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a je namístě za něj přiznat náhradu nákladů řízení jakožto za úkon právní služby. V rámci tohoto podání se žalobce vyjádřil též k výzvě správního orgánu, že má doložit všechny rozhodné skutečnosti k prokázání účelnosti požadovaných nákladů řízení, aniž by toto bylo blíže specifikováno.

C)

15. **Náhrada cestovních výdajů a náhrada promeškaného času**, byla žalovaným nezákonně snížena.
16. Žalobce nárokoval náhradu cestovních výdajů dle ustanovení § 13 odst. 1, 5 advokátního tarifu za cestu, která byla jeho právním zástupcem vykonána **dne 4. 11. 2014**. Při výpočtu výše cestovních nákladů došlo k nepřesnosti na straně žalobce, neboť ten cestu administrativní chybou účtoval tak, jako kdyby k jejímu vykonání došlo v roce 2014.
17. Právním zástupcem žalobce bylo cestováno ze sídla jeho advokátní kanceláře na adrese Písek, Přátelství 1960, PSČ 397 01 do místa úkonu právní služby. Žalobce nárokoval náhradu cestovních výdajů na cestu v celkové délce 238 km, tedy 119 km na jednu cestu. Služební funkcionář přiznal žalobci náhradu cestovních výdajů pouze za cestu v celkové délce 222 km, tedy 111 km na jednu cestu. Služební funkcionář při výpočtu délky cesty vycházel z plánovače tras na portálu www.mapy.cz a www.google.maps.com.
18. Žalobce namítl, že takto stanovená trasa je pouze trasou ideální. S ohledem na dopravní komplikace a aktuální dopravní situaci je možné, že dojde k prodloužení takovéto ideální trasy tak, jak tomu bylo i v případě žalobce. Služební funkcionář v rámci výpočtu ideální vzdálenosti mezi sídlem advokátní kanceláře právního zástupce žalobce a místem uskutečnění úkonu právní služby opomněl zohlednit trvalý nedostatek parkovacích míst před sídlem advokátní kanceláře právního zástupce žalobce. Právní zástupce žalobce byl tedy nucen ujet trasu delší než je ideální trasa vzdálenosti sídla jeho advokátní kanceláře a místa úkonu právní služby zjištěná prostřednictvím internetového portálu.
19. Služební funkcionář obdobně nesprávným způsobem přistoupil k výpočtu času, který právní zástupce žalobce strávil přesunem ze sídla své advokátní kanceláře do místa úkonu právní služby. Délka času cesty trvala dle služebního funkcionáře v průměru 1 hodinu a 25 minut. S ohledem na skutečnost, že čas promeškaný cestou je účtován dle ustanovení § 14 odst. 3 advokátního tarifu za každou započatou půlhodinu, byla stanovena výše náhrady za promeškaný čas nesprávně. Žalobce zdůrazňuje, že při výpočtu náhrady za promeškaný čas, je vždy nutno přihlédnout k aktuální dopravní situaci, nikoliv pouze vycházet z průměrné doby trvání cesty zjištěné prostřednictvím internetového portálu.

D)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

20. **Náhrada cestovní nákladů a nákladů za promeškaný čas** v souvislosti s jízdou vykonanou jeho právním zástupcem ze sídla jeho advokátní kanceláře **dne 17. 3. 2015**, která nebyla přiznána vůbec.
21. Žalovaný nepřiznání náhrady odůvodnil tím, že je mu z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobce měl mít v období od 9. 2. 2015 do 8. 3. 2018 zřízenou pobočku v Praze.
22. K tomu žalobce namítl, že není zřejmé, z čeho konkrétně takto žalovaná usuzuje a toto není nijak doloženo ve spisovém materiálu. Žalobce odkázal na sdělení, které poskytl k výzvě žalovaného, v rámci kterého výslovně uvedl, že „Pobočka v M. ulici byla zřízena v roce 2015, jako občasná pobočka.“.

E)

23. **Náhrada cestovní nákladů a nákladů za promeškaný čas** v souvislosti s jízdou vykonanou jeho právním zástupcem ze sídla jeho advokátní kanceláře **dne 10. 4. 2019**, která byla nezákonně snížena.
24. Žalobce namítl, že dne 10. 4. 2019 byla dopravní uzavírka na komunikaci I/4, která se nachází na trase vykonané cesty. Právní zástupce tak byl nucen využít objízdné trasy přes obce Mirovice, Slavkovice a Rakovice. Objízdná trasa je tak delší, nežli trasa, která by byla uskutečněna, pokud by nebyla na komunikaci I/4 uzavírka (tj. tu, kterou úmyslně účelově žalovaná automaticky dovozuje z neaktuálních internetových stránek). Uvedená uzavírka má vliv nejen na délku ujeté trasy z hlediska ujetých kilometrů, ale i na celkovou délku trasy z hlediska času, neboť objízdná trasa vede přes obce a komunikace nižší kvality, na trase dochází ke zhoršení plynulosti dopravy a větším zácpám a časovým průtahům.
25. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. V písemném vyjádření k žalobě uvedl, že je zodpovědný za hospodárné nakládání s finančními prostředky České republiky, pročez řádně přezkoumal výši požadovaných nákladů žalobcem a nepřistoupil pouze k nekritickému přijetí jejich výše.
26. K tvrzení žalobce, že mu bylo zatajeno jednání senátu, žalovaný uvedl, že se nezakládá na pravdě, neboť se opakované projednání věci senátem s ohledem na závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze, nekonalo. Žalovaný dále uvedl, že i kdyby k jednání senátu před vydáním napadeného rozhodnutí došlo, žalobci z žádného právního či vnitřního předpisu neplynulo právo účastnit se jednání tohoto poradního aparátu žalovaného.
27. K náhradě nákladů za úkon právní služby pod bodem A) žalovaný odkázal na argumentaci, kterou uvedl v napadeném rozhodnutí (strana 8 napadeného rozhodnutí). Jak uvedl, žalobce v předmětném přípisu vyčíslil požadovanou výši náhrady nákladů řízení a zároveň specifikoval alternativní petit odvolání, a to na základě výzvy žalovaného ze dne 26. března 2018.
28. Žalobce byl informován, že novelou zákona o služebním poměru byly rozšířeny možné způsoby rozhodnutí odvolacího orgánu, avšak s ohledem na to, že odvolání žalobce bylo podáno dne 18. července 2014, nemohla být tato skutečnost v odvolání zohledněna.
29. Žalovaný namítl, že přípis, jehož obsahem byla formulace alternativního petitu, ke kterému žalobce přistoupil na základě velmi detailní výzvy (návodu) žalovaného, svým obsahem a kvalitou neodpovídá podání ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu.

30. Pokud jde o uhrazení nákladů řízení, žalobce by měl být schopen konkrétní výši požadovaných nákladů doložit. Žalobce toliko ve svých přípisech uvedl, že požaduje nahradit cestovní výdaje a výdaje za promeškaný čas, aniž by jakkoliv prokázal, jakou cestu zvolil, zda musel použít objížděku, či kolik času jízdou do místa úkonu strávil. Žalobce byl vyzván k prokázání účelně vynaložených nákladů řízení, avšak jeho reakce obsahovala pouhé tvrzení a strohý výpočet nákladů řízení, který nebyl podložen konkrétními dokumenty a podklady. Protože žalobce nijak neodůvodnil délku své trasy, žalovaný po právu přistoupil k přepočtu délky trasy tak, aby odpovídala reálné vzdálenosti mezi sídlem advokátní kanceláře zmocněnce a místem úkonu.
31. K žalobním námitkám pak žalovaný uvedl následující:
32. Žalobce požadoval náhradu jízdních výdajů za jízdy uskutečněné dne 4. 11. 2014, 17. 3. 2015 a 8. 4. 2019. Ve všech dnech požaduje, aby mu byla uhrazena cesta v délce 119 km
33. Ad C) Jízda uskutečněná dne 4. 11. 2014. Žalobci byla v tomto konkrétním případě jízda krácena o 8 km na jednu cestu, neboť neprokázal délku trasy jeho zmocněnce. Důvody, proč tak žalovaný učinil, jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí.
34. Ad D) Jízda uskutečněná dne 17. 3. 2015. Žalovaný předložil jako přílohu přípis České advokátní komory ze dne 3. 1. 2019 a též sdělení zmocněnce ze dne 9. 1. 2019, který existenci pobočky potvrdil. Z přípisu České advokátní komory plyne, že měl zmocněnec v období od 9. února 2015 do 8. března 2018 zřízenou pobočku v M. ulici X. Ustanovení § 14 odst. a) advokátního tarifu jednoznačně stanoví, že advokátu náleží náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby „*při úkonech prováděných v místě, které není sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět*“. A *contrario* je zřejmé, že pokud je úkon prováděn v místě, které je sídlem advokáta, náhrada za promeškaný čas mu nenáleží. K tomu žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 2 Tzn 10/95 ze dne 23. 11. 1995 a dále na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2018 č. j. 5 Ad 22/2014, který o náhradě cestovních výdajů zmocněnce v období existence jeho pobočky již pojednal.
35. Ad E) Jízda uskutečněná dne 10. 4. 2019. Při vyčíslení náhrady jízdních výdajů vycházel žalovaný z názoru, že jako sídlo advokáta je nutné vnímat i zřízenou pobočku advokátní kanceláře. Byť žalobce tvrdil, že jízda dne 10. 4. 2019 byla vykonána z Písku, žalovaný z tohoto prostého tvrzení nevycházel, neboť jej žalobce nepodložil žádným podkladem. Pobočka advokátní kanceláře je zapsána v seznamu advokátů, který je veřejně přístupný na internetových stránkách České advokátní komory. Pakliže je informace o zřízení pobočky advokátní kanceláře takto veřejně přístupná, dává tím dle žalovaného advokát veřejnosti najevo, že zde poskytuje právní služby.
36. Pokud žalobce namítl, že byla uzavřena rychlostní silnice I/4, a proto byl nucen využít objížděné trasy, žalovaný konstatoval, že tyto skutečnosti měl žalobce uvést v řízení ve věcech služebního poměru, jak byl vyzván.
37. Žalovaný označil za zvláštní, i v ostatních dvou jízdách v roce 2014 a 2015 měla být cesta totožná v délce 119 km, byť (až) v předložené správní žalobě žalobce argumentuje, že délka trasy byla způsobena právě tím, že byla rychlostní silnice I/4 uzavřena. Zběžným porovnáním s internetovým portálem www.mapy.cz však ani tato trasa nevychází v délce 119 km, jak tvrdí žalobce, nýbrž 115 km.

III. Posouzení žaloby

38. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba
39. Podle § 177 odst. 2 věta první zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2019, *jestliže je účastník v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od bezpečnostního sboru.*
40. Jak je uvedeno v komentářové literatuře, „*pojem nákladů v řízení není v zákoně o služebním poměru podrobněji rozveden, uplatní se tedy podpůrně § 79 odst. 1 spr. řádu, podle kterého jsou náklady řízení zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně správního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné a odměna za zastupování. Komentované ustanovení upravuje otázku nákladů řízení způsobem obvyklým pro procesní úpravy - náklady nese v zásadě ten, komu vznikly, náklady řízení bezpečnostního sboru tedy bezpečnostní sbor a náklady vzniklé účastníkovi řízení tento účastník.*“ (CHROBÁK, Jiří. § 177 Náklady řízení. In: CHROBÁK, Jiří, Aleš BLAHUT, Jan KULHÁNEK a Stanislav VODIČKA. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: Praktický komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-2-18]. ASPI_ID KO361_2003CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).
41. Podle § 79 odst. 1 správního řádu, *náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně správního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné a odměna za zastupování.*
42. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, pokud jde o náklady řízení, které žalobci, dle žaloby nebyly přiznány nebo byly přiznány ve snížené výši a na základě podkladů obsažených ve správním spise dospěl k následujícím závěrům.

Ad A)

43. Z obsahu správního spisu se podává, že zástupce žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 21. 7. 2014 a doplnil je podáním ze dne 1. 9. 2014. Žalobce navrhl, aby v rámci autoremedury sám příslušný služební funkcionář anebo odvolací orgán, napadené rozhodnutí PČR, ředitele útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby PČR ve věcech služebního poměru číslo 774/2014 ze dne 20. 6. 2014 změnil a žádostí zcela vyhověl.
44. Poradní komise prvního náměstka policejního prezidenta vyzvala zástupce žalobce výzvou ze dne 26. 3. 2019, č. j. PPR-23721-38/ČJ-2014-990131, o upřesnění petitu odvolání a o vyčíslení náhrady nákladů řízení. Zástupce žalobce byl poučen v souladu s § 174 zákona o služebním poměru. Zástupce žalobce byl dále upozorněn, že zákonem č. 183/2017 Sb. byly rozšířeny způsoby rozhodnutí odvolacího orgánu. V podaném odvolání bylo navrhováno, aby nalézací rozhodnutí ředitele útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby číslo 774/2014 ze dne 25. 6. 2014 bylo změněno a žalobci byl přiznán doplatek služebního příjmu, včetně příslušenství. Po účinnosti zákona č. 183/2017 Sb. pak bylo možné, aby odvolací orgán rozhodnutí změnil nebo zrušil a řízení zastavil, popřípadě rozhodnutí nebo

jeho část zrušil a věc vrátil k novému projednání služebnímu funkcionáři, který napadené rozhodnutí vydal. Zástupce žalobce byl poučen o tom, že s ohledem na podání odvolání dne 18. 7. 2014, tato skutečnost nemohla být odvolání zohledněna, a proto mu byla poskytnuta možnost upřesnit petit odvolání ve lhůtě pěti dnů od doručení sdělení. Zároveň byl vyzván k vyčíslení výše náhrady nákladů řízení a doložení všech rozhodných skutečností, kterými bude účelnost požadovaných nákladů řízení prokázána.

45. Zástupce žalobce podáním ze dne 8. 4. 2019 označeným jako „Žádost o doplacení služebního příjmu a nároků odvíjejících se od služebního příjmu, odvolání, vyjádření“ vyčísлил náhradu nákladů řízení s tím, že prozatím je tvořena odměnou za 5 úkonů právní služby, které představují: sepis odvolání ze dne 1. 9. 2014 podle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu, účast právního zástupce na jednání senátu poradní komise a seznámení se se spisovým materiálem dne 4. 11. 2014, 17. 3. 2015 (dále bude i v termínu 8. 4. - 12. 4. 2019) dle § 11 odst. 1 písm. g), a f) advokátního tarifu, písemné podání ve věci samé - žádost o rozšíření senátu poradní komise ze dne 19. 11. 2014, dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a písemné podání ve věci samé (toto vyjádření) dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu při výši sazby mimosmluvní odměny 1 000 Kč to je celkem 5 000 Kč.
46. Vedle toho byla účtována náhrada jízdného a náklady za promeškaný čas, jak bude uvedeno níže.
47. Ve věci samé pak pod bodem III. žalobce, s ohledem na novelu zákona o služebním poměru, která byla provedena zákonem č. 183/2017 Sb. alternativně navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí PČR, ředitele útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby ve věcech služebního poměru číslo 774/2014 ze dne 25. 6. 2014 zrušil a věc vrátil k novému projednání služebnímu funkcionáři, který napadené rozhodnutí vydal a přiznal příslušníkovi náhradu nákladů řízení.
48. Podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, *mimosmluvní odměna náleží za každý z těchto úkonů právní služby: písemné podání nebo návrh ve věci samé, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozбором předcházející návrhu ve věci samé.*
49. Podle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu *mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za každý z těchto úkonů právní služby: jednoduchá výzva k plnění.*
50. Podle § 11 odst. 3 advokátního tarifu, *za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.*
51. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil snížení odměny na ½ s odvoláním na zápis ze zasedání Sekce pro advokátní tarif České advokátní komory ze dne 21. 3. 2013 s tím, že právní úkon dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu musí obsahovat základní skutková a právní rozbor.
52. Městský soud předně konstatuje, že výklad žalovaného není správný, v zápisu ze zasedání Sekce pro advokátní tarif České advokátní komory ze dne 21. 3. 2013, je uvedeno: „[r]ozhoduje-li soud o nákladech řízení po 1. 1. 2013, pak mu nelze vytýkat, že předžalobní upomínku učiněnou před tímto datem vnímá jako součást úkonu převzetí a příprava, a nikoliv jako samostatný úkon. Takový výklad se shoduje s dosavadním stanoviskem sekce pro advokátní tarif. Rozhoduje-li však soud o odměně po 1. 1. 2013, když předžalobní upomínka byla učiněna po tomto datu, pak se jedná o samostatný úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, popřípadě podle § 11 odst. 1 písm. h) advokátního tarifu. Rozdíl mezi těmito dvěma úkony spočívá v tom, že úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) cit. vyhlášky musí obsahovat základní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

skutkový a právní rozbor, který má být sice základní, ale vyčerpávající. Musí se tedy jednat o úkon, který je obdobný jinému podání účtovanému podle tohoto ustanovení, jako jsou např. žaloby nebo odvolání.

53. *Pokud jde o dotaz, zda předložená upomínka splňuje výše uvedené požadavky předžalobní upomínky podle § 11 odst. 1 písm. h) AT, pak podle názoru sekce postrádá tato upomínka právní rozbor, a proto se jedná o jednoduchou výzvu k plnění podle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu.“*
54. To je v souladu i s gramatickým výkladem citovaného zákonného ustanovení, kdy podmínka základního a skutkového rozboru věci, pro posouzení podání jako úkonu právní služby, za nějž náleží plná odměna, je vázána pouze k výzvě k plnění předcházející ve věci samé.
55. V projednávané věci žalobce v podaném odvolání navrhl, aby správní orgán změnil napadené rozhodnutí a vyhověl žádosti o doplatek služebního příjmu. Po změně právní úpravy, na kterou byl i správním orgánem upozorněn žalobce rozšířil petit odvolání tak, že navrhl, aby odvolací orgán případně napadené prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.
56. Sporné podání žalobce ze dne 8. 4. 2019 neobsahuje žádnou novou, pro věc relevantní argumentaci a nelze jej proto posoudit jako návrh ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Závěr městského soudu se opírá o starší i aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu.
57. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010 – 59, *za podání, se kterým je nutně spojen vznik nároku ustanoveného advokáta na mimosmluvní odměnu podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, je třeba považovat jen takové podání, z něhož vyplývají pro věc nové skutkové, či právní okolnosti (zde důvody kasační stížnosti).*
58. V rozsudku ze dne 20. 5. 2021, č. j. 8 Ao 4/2021 – 75, Nejvyšší správní soud obdobně přiznal žalobci odměnu za úkon právní služby ve výši ½ s odůvodněním, že: *„za oba úkony spočívající v úpravě petitu pak náleží mimosmluvní odměna pouze ve výši jedné poloviny [§ 11 odst. 3 ve spojení s odst. 2 advokátního tarifu per analogiam], neboť se jednalo sice o úkony nezbytné pro meritorní projednání návrhu, avšak relativně jednoduché, o jejichž nezbytnosti byla navrhovatelka navíc poučena soudem.“* Zcela shodný názor pak Nejvyšší správní soud aplikoval při rozhodování o náhradě nákladů řízení v rozsudku ze dne 28. 5. 2021, č. j. 8 Ao 14/2021 a ze dne 9. 6. 2021, č. j. 8 Ao 15/2021.
59. Žalobní námitka ad A) není důvodná.

B)

60. Žalobce namítl, že mu nebyla přiznána žádná odměna za úkon právní služby ze dne 16. 4. 2019.
61. Ze správního spisu soud ověřil, že zástupce žalobce podal písemné podání datované uvedeného dne a označené jako: *„Žádost o doplacení služebního příjmu a nároků odvíjejících se od služebního příjmu, odvolání, vyčíslení náhrady nákladů řízení – doplnění, vyjádření. Žádost o zpřístupnění dokumentů“.*
62. Obsahem podání je vyčíslení nákladů řízení nad rámec podání ze dne 8. 4. 2019 a opakovaná žádost žalobce, aby jeho zmocněnci byly zpřístupněny dokumenty.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

63. Podání je třeba posoudit ze stejných hledisek, která městský soud vymezil shora. Jelikož nejde o podání, z něhož vyplývají pro věc nové skutkové nebo právní okolnosti, žalovaný nepochybil, pokud zástupci žalobce odměnu za úkon právní služby nepřiznal. Žalobní námitka důvodná není.

C)

64. K námitce nesprávné náhrady cestovních výdajů za cestu ze sídla zástupce k místu uskutečnění právní služby.
65. Podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu, *advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy a fotokopie.*
66. V nálezu sp. zn. I. ÚS 988/12 ze dne 25. 7. 2012 (N 132/66 SbNU 61), bod 23, Ústavní soud zdůraznil, že „za účelně vynaložené náklady ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. [lze] považovat toliko takové náklady, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu“. Účelnost vynaložených nákladů přitom slouží jako „záštita před zneužitím práva na náhradu nákladů vzniklých v průběhu soudního řízení“ [viz též nálezn. sp. zn. I. ÚS 585/17, ze dne 10. 4. 2018, bod 20].
67. I když nepochybně půjde vždy o náklady vynaložené skutečně, je orgán, povolaný rozhodovat o jejich výši povinen vždy zohlednit i hledisko účelnosti vynaložených nákladů. Výkladovým vodítkem může do jisté míry být i usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 9. 2014, sp. zn. 4 To 54/2014, podle kterého: „[p]latba za parkování motorového vozidla je součástí nákladů uvedených v § 13 odst. 3 advokátního tarifu, protože jde o přepravné v širším smyslu, na něž je pamatováno režijním paušálem ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby“.
68. V nyní posuzované věci žalobce účtoval cestovní náklady za jízdu v délce 119 km a nesouhlasil s tím, že žalovaný při stanovení výše cestovní náhrady použil vzdálenost určenou podle plánovače trasy 111 km. V první řadě je třeba žalobci vytknout, že v podání adresovaném žalovanému i v podané žalobě se omezuje pouze na tvrzení, že cesta ze sídla advokáta do místa poskytnutí právní služby činí 119 km, aniž by své tvrzení jakkoli prokazoval. Platí sice, že podle čl. 4 odst. 3 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. 10. 1996, č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesní etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), mají být projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie nikoliv vědomě nepravdivé. Pakliže nevyjdou v řízení najevo skutečnosti, které by zpochybnilly tvrzení advokáta o skutečně ujeté vzdálenosti, pak není důvod pochybovat o tom, že jízdní výdaje v tvrzeném rozsahu skutečně vynaložil (viz dále). Uvedené okolnosti však právě v projednávané věci nastaly. Žalobce tvrdí, že žalovaným stanovená vzdálenost je vzdáleností ideální, pokud žalobce uvádí, že s ohledem na nedostatek parkovacích míst ujet delší trasu, bylo na něm, aby prokázal, že náklady vynaložené na ujetí 4 km „navíc“ jsou náklady účelně vynaložené.
69. Pokud takové důkazy nepředkládá, nepochybil žalovaný, vyšel-li ze vzdálenosti určené jako nejkratší možná, neboť právě ta odpovídá nákladům účelně vynaloženým, nikoli zbytečně navyšovaným.
70. Stejný závěr platí i pro výpočet náhrady za promeškaný čas. Pokud žalobce namítá, že cesta byla prodloužena dopravními komplikacemi, je na něm, aby svá tvrzení doložil.

71. Žalobní námitka není proto důvodná.

D)

72. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, které žalobci nebyly přiznány za ztrátu času dne 17. 3. 2015, neboť žalovaný vyšel z toho, že zástupce žalobce měl v této době zřízení pobočku v Praze, sporná otázka již byla vyřešena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2021, č. j. 8 As 61/2019 – 72, v němž se Nejvyšší správní soud ztotožnil s názorem žalobce, jak uvedl: *Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou námitku, dle které měla žalobci náležet náhrada jízdních výdajů za nejkratší trasu k místu konání úkonu, tedy z pobočky advokátní kanceláře v Čimelicích, a nikoliv ze sídla advokátní kanceláře v Písku. Předně poznamenává, že v současné době má zástupce žalobce advokát Mgr. Václav Strouhal sídlo v Čimelicích. V době rozhodování městského soudu však měl sídlo na adrese Přátelství 1960, Písek. Advokátní tarif neupravuje otázku, zda pro účely náhrady jízdních výdajů advokáta, je rozhodné jeho sídlo či pobočka. Pouze v § 13 odst. 5 stanovuje, že není-li o výši náhrady cestovních výdajů dohodnuto jinak, řídí se výše této náhrady právními předpisy o cestovních náhradách. Tímto předpisem je myšlen zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, který v § 157 odst. 3 zakotvuje pravidlo, dle kterého přísluší zaměstnanci za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu, použije-li na žádost zaměstnavatele silniční motorové vozidlo s výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem. Z citovaného ustanovení je pro účely náhrady jízdních výdajů, které advokát účelně vynaložil v souvislosti s poskytnutím právní služby (§ 13 odst. 1 advokátního tarifu), rozhodující, že je poskytována jednak základní náhrada za každý 1 km jízdy, která reflektuje faktické opotřebení vozidla, jednak náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu. Z výše uvedeného tak vyplývá, že advokátovi náleží náhrada jízdních výdajů, které odpovídají skutečně ujeté vzdálenosti, pakliže prokáže, že je účelně vynaložil v souvislosti s poskytnutím právní služby. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, musí mít advokát na území České republiky sídlo, které se zapisuje do seznamu advokátů. Lze proto předpokládat, že advokát primárně bude uplatňovat náhradu cestovních výdajů právě z jeho sídla, neboť tak může efektivně doložit, jaká byla ujetá vzdálenost do místa poskytnutí právní služby. Obdobně § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu váže náhradu za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby na sídlo nebo bydliště advokáta. Nicméně není rozhodující, zda advokát cestoval ze sídla advokátní kanceláře nebo z její pobočky. Bylo by nepraktické vázat poskytnutí cestovních výdajů na jedno pevně dané místo, neboť někdy může advokát cestovat ze sídla a jindy z pobočky jeho advokátní kanceláře. Záleží potom na něm, aby prokázal, že cestoval z místa odlišného od jeho sídla zapsaného v seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou. Pokud jde o otázku prokazování skutečně ujeté vzdálenosti, je třeba zdůraznit, že podle čl. 4 odst. 3 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. 10. 1996, č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), mají být projevy advokáta v souvislosti s výkonem advokacie nikoliv vědomě nepravdivé. Pakliže nevyjdou v řízení najevo skutečnosti, které by zpochybnilly tvrzení advokáta o skutečně ujeté vzdálenosti, pak není důvod pochybovat o tom, že jízdní výdaje v tvrzeném rozsahu skutečně vynaložil. Ukázalo-li by se totiž, že vědomě uváděl nepravdu, hrozilo by mu případně kárné řízení. V nyní projednávané věci stěžovatel toliko uvedl, že by měla být náhrada jízdních výdajů poskytnuta v rozsahu Praha – Čimelice, neboť pobočka advokátní kanceláře zástupce žalobce se nachází blíž k místu konání jednání městského soudu než sídlo v Písku. Nijak však nezpochybnil tvrzení zástupce žalobce, že cesta byla vykonána z Písku, ani za tímto účelem nenavrhoval žádné důkazy. Za této situace proto nelze než dospět k závěru, že skutečně ujetá vzdálenost odpovídala zástupcem žalobce tvrzené cestě mezi městským soudem a sídlem v Písku.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

73. V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2021, č. j. 5 Ad 14/2019-61, ve skutkové obdobné věci, týkající se totožného právního zástupce se uvádí: „[v]e světle shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je tak zřejmé, že žalovaný nesprávně zmocněnci žalobce krátil finanční náhradu jízdného a za promeškaný čas uplatněné jím za cesty ze sídla advokátní kanceláře v Písku do místa konání úkonu v Praze, když ze správního spisu nevyplývá ničeho, z čeho by bylo lze usuzovat na pochybnosti ohledně tvrzení zmocněnce, že dotčené cesty vykonal z adresy sídla své kanceláře a nikoli z poboček. Soud tedy shledal důvodnou i námitku žalobce, že mu měla být žalovaným za cesty vykonané dne 11. 5. 2015 a dne 20. 5. 2019 přiznána náhrada nákladů uplatňovaná za ujetí vzdálenosti ze sídla jeho advokátní kanceláře v Písku do místa konání úkonu v Praze. Žalovaný tak v dané věci pochybil, neboť žalobci přiznal finanční náhradu jízdného a za promeškaný čas ve snížené výši, čímž byl žalobce opět zkrácen na svých právech, jelikož v důsledku přiznání nižší výše nákladů řízení bylo do jeho právní sféry negativním způsobem definitivně zasaženo.“
74. Městský soud v Praze se s citovaným právním závěrem plně ztotožňuje a žalobní námitku pokládá za důvodnou.

E)

75. Shodný závěr pak městský soud musí učinit i ve vztahu k poslední žalobní námitce, kdy žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů řízení za cestu z pobočky v Čimelicích v délce 86 km. I zde platí, že je třeba vycházet z tvrzení žalobce, že cesta byla vykonána z místa sídla v Písku.
76. Pokud žalobce současně namítá, že v uvedený den nebylo možno využít přímou trasu, neboť na cestě byla dopravní uzavírka, je v rámci nového rozhodnutí otevřen prostor pro doložení tvrzené skutečnosti, k níž by žalovaný musel přihlédnout.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

77. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní námitky uvedené pod body D) a E) jsou důvodné a napadené rozhodnutí ve výroku II. zrušil. Na žalovaném bude, aby nově rozhodl o náhradě nákladů řízení vynaložených žalobcem, přičemž je vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.
78. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, dále odměnu za 3 úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, sepsí žaloby - písemné podání ve věci samé ze dne 2. 7. 2019 dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, při výši sazby mimosmluvní odměny 3.100,- Kč za jeden úkon právní služby, tj. celkem 9.300,- Kč; režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. při 3 úkonech právní služby - částka 900,- Kč. Dále soud přiznal náklady na cestu advokáta dne 30. 3. 2022 ze sídla k soudu, tj. cesta Čimelice - Praha (Městský soud v Praze), tj. 84 km na jednu cestu, městský soud přitom vyšel z toho, že zástupce žalobce doložil skutečnou délku vykonané cesty tj. trasu od budovy Čimelice č. p. 112, se zohledněním délky účelové komunikace od budovy Čimelice č. p. 112 k nejbližší dopravní komunikaci Čimelice (Rakovice) – Orlík nad Vltavou silnicí III. třídy 12118 osobním automobilem Škoda Octavia, RZ 1SM 6945, při průměrné spotřebě motorové nafty 5 l/100 km a ceně 43,90 Kč/l a opotřebení 4,70 Kč/km. Celkové cestovní náhrady

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

činí 1.157,80 Kč promeškaný čas advokáta strávený cestou 31. 3. 2022 z místa sídla advokáta dle § 14 odst. 3 AT ve výši 100,- Kč za 1/2 hodinu. Cesta z Čimelic do Prahy k soudu trvala cca 1 a 3/4 hodiny z důvodu stavebních prací na komunikaci Praha – Strakonická – zejména pak v Praze, ul. Strakonická v úseku Lahovický most – Barandovský most, a dále stavebních prací v úseku Hořejšího nábřeží, Jiráskovo náměstí atp. tj. 4 x 1/2 hodiny, tj. při cestě zpět 8 x 1/2 hodiny, tj. 800,- Kč na jednu cestu tam a zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 30. březen 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu